

Sygn. akt VI GC 353/16 upr/3

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nyga

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2016 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa: V. M.

przeciwko: Kancelaria (...) Sp. z o.o. w R.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanej Kancelarii (...) Sp. z o.o. w R. na rzecz powoda V. M. ustawowe odsetki liczone od kwot:

- 232,72 zł (dwieście trzydzieści dwa siedemdziesiąt dwa grosze) od dnia 11 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty,

- 479,70 zł (czteryście siedemdziesiąt dziewięć złotych siedemdziesiąt groszy) od dnia 25 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty,

- 1 449,43 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści dziewięć złotych czterdzieści trzy grosze) od dnia 9 września 2015 r. do dnia zapłaty,

- 464,88 zł (czteryście sześćdziesiąt cztery złote osiemdziesiąt osiem groszy) od dnia 29 września 2015 r. do dnia zapłaty,

- 1 449,43 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści dziewięć złotych czterdzieści trzy grosze) od dnia 9 października 2015 r. do dnia zapłaty,

- 514,89 zł (pięćset czternaście złotych osiemdziesiąt dziewięć groszy) od dnia 27 października 2015 r. do dnia zapłaty,

- 1 449,43 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści dziewięć złotych czterdzieści trzy grosze) od dnia 10 listopada 2015 r. do dnia zapłaty,

- 553,68 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy sześćdziesiąt osiem groszy) od dnia 27 listopada 2015 r. do dnia zapłaty;

2) umarza postępowanie co do należności głównej;

3) zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 485,08 zł (czteryście osiemdziesiąt pięć złotych osiem groszy) tytułem stosunkowego rozdzielenia kosztów.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 353/16/3

UZASADNIENIE

W dniu 22 stycznia 2016 r. powód V. M. wystąpił przeciwko Kancelarii (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R. z pozwem o zapłatę kwoty 6 594,16 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności poszczególnych kwot częściowych do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że strony w dniu 28 lutego 2013 r. zawarły umowę najmu lokalu, dotyczącej nieruchomości położonej w R.. Zgodnie z umową pozwana była zobowiązana do uiszczania na rzecz powoda miesięcznego czynszu oraz opłat eksploatacyjnych. Wysokość miesięcznego czynszu została ustalona na kwotę 1 168 zł netto Czynsz wraz z opłatami miał być płatny miesięcznie z góry do 15 dnia każdego miesiąca lub w terminie wskazanym na fakturze. Powód zastrzegł sobie prawo waloryzacji wysokości czynszu. Pozwana pomimo trwania stosunku najmu nie wywiązała się z obowiązku zapłaty czynszu oraz opłat przewidzianych umową. Powód pismem z dnia 4 grudnia 2015 r. wezwał pozwaną do zapłaty jednakże bezskutecznie.

W dniu 16 lutego 2016 r. w sprawie o sygn. VI GNc 154/16/5 Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania. Pozwana podniosła zarzut spełnienia świadczenia.

W uzasadnieniu pozwana przyznała, że strony łączyła umowa najmu lokalu przy ul. (...) w R.. Pozwana zaznaczyła, że wywiązała się z zawartego zobowiązania, na dowód czego przedłożyła potwierdzenia zapłaty.

W piśmie procesowym z dnia 20 czerwca 2016 r. powód potwierdził, że pozwana dokonała zapłaty należności głównej z opóźnieniem, a na wezwanie do zapłaty nie odpowiedziała w związku czym dała powód do wytoczenia powództwa. Powód cofnął pozew w części dotyczącej należności głównej tj. co do kwoty 6 594,16, podtrzymując żądanie co do należności odsetkowych.

Sąd ustalił co następuje:

Bezspornym było w niniejszej sprawie, że strony w dniu 28 lutego 2013 r. zawarły umowę najmu lokalu położonego w R. przy ul. (...) z przeznaczeniem na działalność gospodarczą. Strony ustaliły w § 2 umowy, że najemca będzie płacić czynsz wynajmującemu w wysokości 1 168 zł - netto powiększonej o należny podatek VAT miesięcznie, jak również zobowiązał się do uiszczania opłat eksploatacyjnych. Czynsz wraz z opłatami miał być płatny miesięcznie z góry do 15 dnia każdego miesiąca lub w terminie wskazanym na fakturze. W § 6 strony ustaliły, że umowę zawarto na czas nieokreślony, a naliczenie opłat czynszowych i za media rozpocznie się z dniem 1 marca 2013 r.

Dowód: umowy najmu lokalu (k. 14-18).

Powód wystawił na rzecz pozwanej tytułem czynszu najmu i opłat eksploatacyjnych faktury VAT o nr:

- (...) z dnia 15 sierpnia 2015 r. na kwotę 1 449,43 zł brutto, płatną do dnia 10 sierpnia 2015 r.,
- (...) z dnia 17 sierpnia 2015 r. na kwotę 479,70 zł brutto, płatną do dnia 24 sierpnia 2015 r.,
- (...) z dnia 1 września 2015 r. na kwotę 1 449,43 zł brutto, płatną do dnia 8 września 2015 r.,
- (...) z dnia 21 września 2015 r. na kwotę 464,88 zł brutto, płatną do dnia 28 września 2015 r.,
- (...) z dnia 1 października 2015 r. na kwotę 1 449,43 zł brutto, płatną do dnia 8 października 2015 r.,
- (...) z dnia 19 października 2015 r. na kwotę 514,89 zł brutto, płatną do dnia 26 października 2015 r.,
- 716/ (...) / 1 (...) z dnia 2 listopada 2015 r. na kwotę 1 449,43 zł brutto, płatną do dnia 9 listopada 2015 r.,

- 759/ (...) / 1 (...) z dnia 19 listopada 2015 r. na kwotę 553,68 zł brutto, płatną do dnia 26 listopada 2015 r.

Dowód: faktury (k. 19-26).

Pismem z dnia 3 grudnia 2015 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty nieuregulowanych płatności związanych z czynszem najmu i opłatami eksploatacyjnymi. **Dowód:** wezwanie (k. 27), potwierdzenie nadania (k. 28).

Pozwana uregulowała należności objęte ww. fakturami po upływie terminów płatności określonych w fakturach:

1) w dniu 10 grudnia 2015 r. na poczet faktur:

- (...) kwotę 232,72 zł,
- (...) kwotę 479,70 zł,
- (...) kwotę 287,58 zł,

2) w dniu 18 grudnia 2015 r. na poczet faktury (...) kwotę 1 000 zł,

3) w dniu 23 grudnia 2015 r. na poczet faktur:

- (...) kwotę 161,85 zł,
- (...) kwotę 464,88 zł,
- (...) kwotę 373,27 zł,

4) w dniu 19 stycznia 2016 r. na poczet faktury (...) / 1 (...) kwotę 1 076,16 zł,

5) w dniu 16 lutego 2016 r. na poczet faktur:

- 716/ (...) / 1 (...) kwotę 449,43 zł,
- 759/ (...) / 1 (...) kwotę 553,68 zł,

6) w dniu 5 lutego 2016 r. na poczet faktury (...) / 1 (...) kwotę 1000 zł,

7) w dniu 29 stycznia 2016 r. na poczet faktury (...) kwotę 514,89 zł,

Dowód: potwierdzenia wpłat (k. 38-40).

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oparto o nie budzące wątpliwości, merytoryczne dokumenty znajdujące się w aktach sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez V. M. przeciwko Kancelarii (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R. zasługiwało na uwzględnienie w całości w zakresie zmienionego roszczenia.

Powód początkowo domagał się zasądzenia kwoty 6 594,16 zł z ustawowymi odsetkami od kwot częściowych do dnia zapłaty wskazując, że pozwana pomimo trwania stosunku najmu nie wywiązała się z obowiązku zapłaty czynszu oraz opłat przewidzianych umową.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa wskazując, że uregulowała należności główną w całości.

W piśmie procesowym z dnia 20 czerwca 2016 r. powód cofnął pozew w części dotyczącej należności głównej tj. co do kwoty 6 594,16, podtrzymując żądanie co do należności odsetkowych, dlatego też w pkt. 2 wyroku na mocy art. 355 § 1 k.p.c. Sąd umorzył postępowanie co do należności głównej.

Zgodnie z art. 659 § 1 k.c. przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz.

Bezspornym było w niniejszej sprawie, że strony łączyła umowa najmu lokalu.

Powód wystawił na rzecz pozwanej tytułem czynszu najmu i opłat eksploatacyjnych szereg faktur VAT, których pozwana nie uregulowała w określonych terminach.

Powód wystawił na rzecz pozwanej tytułem czynszu najmu i opłat eksploatacyjnych faktury VAT nr: (...) płatną do dnia 10 sierpnia 2015 r., (...) płatną do dnia 24 sierpnia 2015 r., (...) płatną do dnia 8 września 2015 r., (...) płatną do dnia 28 września 2015 r., 65 l/ (...) płatną do dnia 8 października 2015 r., (...) płatną do dnia 26 października 2015 r., 716/ (...) l (...) płatną do dnia 9 listopada 2015 r., 759/ (...) l (...) płatną do dnia 26 listopada 2015 r.

Pozwana uregulowała należności objęte wskazanymi powyżej fakturami po upływie terminów płatności określonych w fakturach. Pozwana nie kwestionowała też okoliczności. W dniu 10 grudnia 2015 r. pozwany dokonał płatności na poczet faktur: (...) w

3

kwocie 232,72 zł, (...) w kwocie 479,70 zł, (...) w kwocie 287,58 zł; w dniu 18 grudnia 2015 r. na poczet faktury (...) w kwocie 1 000 zł; w dniu 23 grudnia 2015 r. na poczet faktur: (...) w kwocie 161,85 zł, (...) w kwocie 464,88 zł, (...) w kwocie 373,27 zł; w dniu 19 stycznia 2016 r. na poczet faktury (...) w kwocie 1 076,16 zł; w dniu 16 lutego 2016 r. na poczet faktur: 716/ (...) l (...) w kwocie 449,43 zł, 759/ (...) l (...) w kwocie 553,68 zł; w dniu 5 lutego 2016 r. na poczet faktury (...) l (...) w kwocie 1 000 zł, w dniu 29 stycznia 2016 r. na poczet faktury (...) w kwocie 514,89 zł.

Stosownie do art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Biorąc pod uwagę, iż pozwana uregulowała wskazane powyżej należności po upływie umówionych terminów płatności, co nie było sporne pomiędzy stronami, Sąd uznał, iż dochodzone przez powoda roszczenie w zakresie odsetek było uzasadnione stosownie do art. 481 k.c. i w związku z tym w punkcie 1 zasądził od pozwanego na rzecz powoda odsetki ustawowe zgodnie z żądaniem pozwu.

Sąd zważył, iż co do zasady przegrywającym proces jest powód, którego żądanie nie zostało uwzględnione, lub pozwany, którego obrona okazała się nieskuteczna, bez względu na to, czy strona uległa co do istoty, czy też formalnie i bez względu na to, czy doszło do tego z winy strony przegrywającej. Za stronę przegrywającą sprawę uważa się także pozwanego, który w toku procesu spełnił dochodzone od niego świadczenie, czym zaspokoił roszczenie powoda wymagalne w chwili wytoczenia powództwa (postanowienie SN z dnia 6 listopada 1984 r., IV CZ 196/84, LEX nr 8642). Także cofnięcie pozwu czy środka zaskarżenia traktowane jest jako przegranie sprawy z wyjątkiem sytuacji, gdy cofnięcie wywołane jest zaspokojeniem roszczenia.

Zgodnie art. 101 k.c. zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu.

Faktem jest, że powód wniósł pozew do tut. Sądu w dniu 22 stycznia 2016 r. - data stempla pocztowego. Sąd miał w polu widzenia, że część należności objętych pozwem zostało uregulowanych przez pozwaną przed datą wytoczenia

powództwa tj. 10 grudnia 2015 r., 18 grudnia 2015 r., 23 grudnia 2015 r., 19 stycznia 2016 r. i w tym zakresie nie dała podstaw do wytoczenia powództwa co do należności głównej.

Natomiast płatności dokonane w dniach 29 stycznia 2016 r., 5 lutego 2016 r., 16 lutego 2016 r. bezsprzecznie zostały dokonane po wniesieniu do tut. Sądu pozwu przez stronę powodową, wobec czego stwierdzić należało, że pozwana w toku procesu, w zakresie płatności dokonanych w dniach 29 stycznia 2016 r., 5 lutego 2016 r., 16 lutego 2016 r. pozwana spełniła świadczenie, które było wymagalne w chwili wytoczenia powództwa.

Dlatego też kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 100 k.p.c.

Wobec powyższego strona pozwana wygrała postępowanie w części 62 %, co skutkowało stosunkowym rozliczeniem kosztów w takiej właśnie proporcji. Tytułem kosztów powódka poniosła 250 zł tytułem opłaty od pozwu, 17,00 zł tytułem kosztów opłaty skarbowej od dokumentu pełnomocnictwa, 2 400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Pozwana tytułem kosztów poniosła 17,00 zł tytułem kosztów opłaty skarbowej od dokumentu pełnomocnictwa, 2 400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Kwota stosunkowo rozliczona z tego tytułu, przypadająca stronie pozwanej stanowi zatem 485,08 złotych, którą Sąd zasądził na jej rzecz od strony powodowej.

SSR Jolanta Brzęk